

21.02

1(a) j moet dus groter zijn dan i en dan k

De eerste zes elementen van L in de canonieke volgorde zijn:

b , bb , abb , bab , bbb , $abba$ En vervolgens bbb ,
 $i=k=0$ $i=k=0$ $i=1$ $i=0$ $i=k=0$ $i=k=1$ bba , bbb , $aabb$,
 $j=1$ $j=2$ $j=2$ $j=2$ $j=3$ $j=2$ $abbba$, $abbb$, $bbbaa$,
 $k=0$ $k=1$

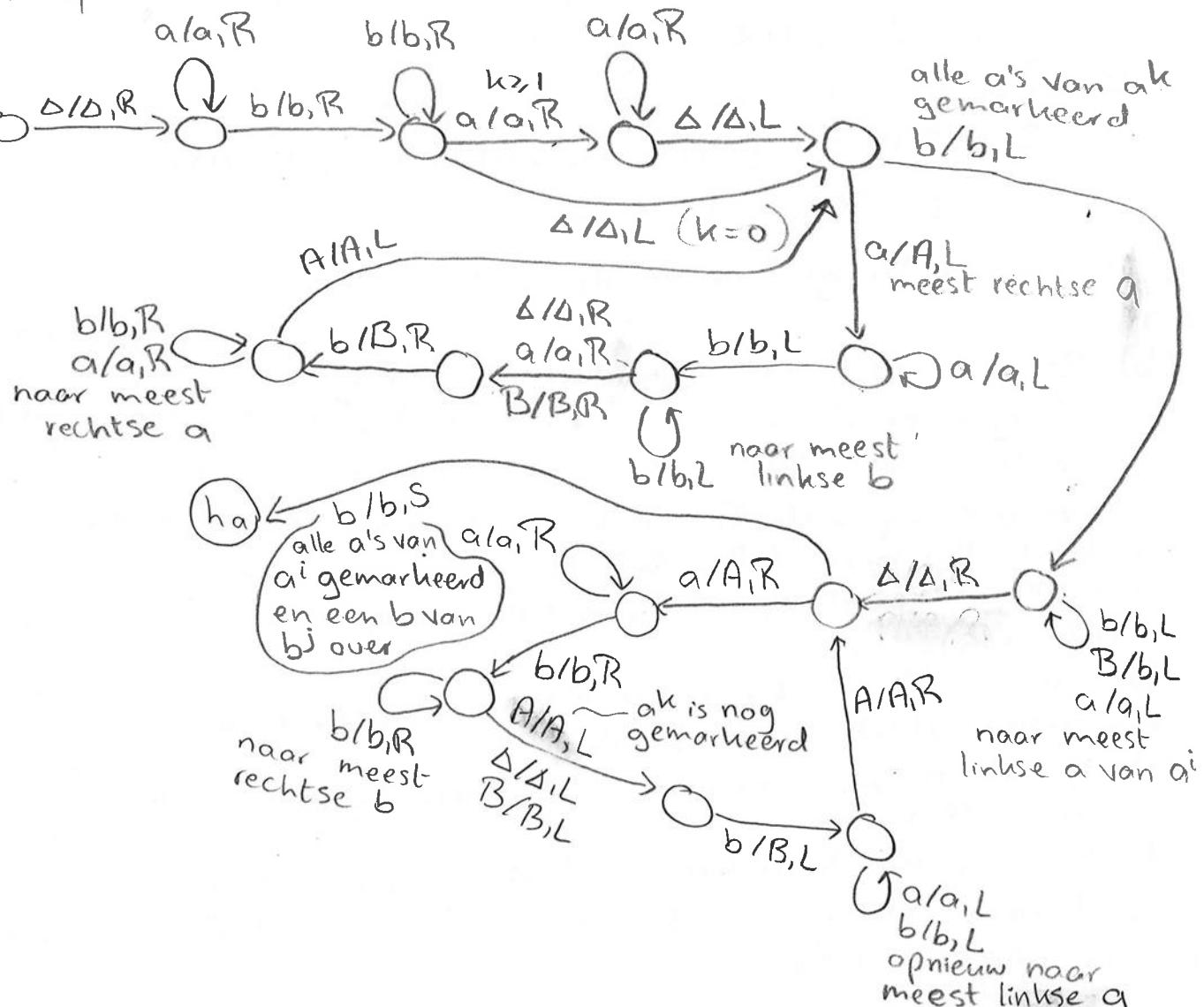
21.08

(b) T controleert eerst of de letters in de juiste volgorde staan:
0 of meer a's, 1 of meer b's, 0 of meer c's.

Daarna controleert T of $k < j$, door steeds de meest rechtse a van a^k en de meest linkse b van b^j te markeren als hoofdletter A, resp. B. Als alle a's van a^k gemarkeerd zijn, moet er nog minstens één b over zijn.

Vervolgens worden de B's van b_j gedemarkeerd, waarna T gaat controleren of $i < j$. T doet dit door steeds de meest linkse a van a^i en de meest rechtse b van b_j te markeren als hoofdletter A, resp. B. Als alle a's van a^i gemarkeerd zijn, moet er nog minstens één b over zijn. Als dat het geval is, kan T accepteren.

21.16 / 21.17

21.35

- 2) Een inover x zit in L^* als x te schrijven is als $x = x_1 x_2 \dots x_k$ voor zekere $k \geq 0$, met elke $x_i \in L$, en ook is $x_i \neq \lambda$ te 'kiezen'.
 Zolang de resterende x nog niet λ is, doet T_2 het volgende:
 T_2 insert op een willekeurige plek in x (vóór de eerste, voor de tweede, ..., voor de laatste letter van x) een Δ in x , om op die manier feitelijk x_k af te splitsen van x . Vervolgens wordt T_1 aangeroept, om te testen of $x_k \in L$. T_1 wordt hiertoe zo aangepast dat hij niet links van de tape kan lopen, en dat hij het laatste gebruikte vakje op de tape behoudt. op x_{k-1}
 Als $T_1(x_k)$ accepteert, wordt de tape van x_k' (na x_{k-1} , en tot 'het eind van de tape') schoongeweegd, waarna T_2 een nieuwe Δ in de resterende string x insert, om zo x_{k-1} af te splitsen, enzovoort.
 Als x uiteindelijk λ geworden is, accepteert T_2
 en alleen dan.

21.53

- 3) (a) Kortste string die door G gegenereerd wordt, is λ , via
 $\underline{S} \Rightarrow \underline{TR} \Rightarrow \underline{LR} \Rightarrow \lambda$
 Vervolgens krijgen we de string 1 , via
 $\underline{S} \Rightarrow \underline{TR} \Rightarrow \underline{TABR} \Rightarrow \underline{LABR} \Rightarrow \underline{LBIA} \underline{R} \Rightarrow \underline{LBIA} \underline{R}$
 $\underline{LIR} \Rightarrow \underline{ILR} \Rightarrow 1$
 Vervolgens krijgen we de string 111

22.01

- (b) S genereert TR (productie $S \rightarrow TR$)
 T genereert 0 meer substrings AB , en sluit af met R ,
 zodat we $L(AB)^k R$ krijgen voor zekere $k \geq 0$
 (productie $T \rightarrow TAB$)
 Vervolgens lopen de A's naar rechts, naar R (productie $T \rightarrow L$)
 over de B's heen ($AB \rightarrow B1A$), over 1'en heen
 die gegenereerd zijn ($A1 \rightarrow 1A$), waarna de A's bij R verdwijnen
 ($AR \rightarrow R$).
 De voorste A moet over k B's heen lopen, naar R toe,
 en genereert daarmee k 1'en.
 De tweede A moet over $k-1$ B's heen lopen naar R toe,
 en genereert daarmee $k-1$ 1'en
 Enzovoort, tot de achterste A die nog één 1 genereert.
 In totaal worden zo $k + (k-1) + (k-2) + \dots + 1 = \frac{1}{2}k(k+1)$ 1'en gegenereerd.

Ten slotte loopt L naar rechts, naar R toe, over de 'en' ($L \ 1 \rightarrow 1 \ L$), onderwijl de B 's opruimend ($L \ B \rightarrow L$).

By R aangekomen verdwijnen L en B ($L \ R \rightarrow \_ \ _$), waarna de $\frac{1}{2}k(k+1)$ 'en' over blijven.

Ofwel, G genereert $\{ 1^{\frac{1}{2}k(k+1)} \mid k \geq 0 \}$

22.14

22.17

4 (a) Als invoer $x \in L(G)$, dan bestaat er een afleiding $S \xrightarrow{*} x$ in G voor x . Dan is het mogelijk dat in stap 2 precies deze afleiding gesimuleerd wordt, zodat, achter de invoer x nog een keer x gegenereerd wordt, waarna in stap 3 geaccepteerd wordt.

Als $x \in L(G)$, bestaat er dus een berekening in T voor invoer x die leidt tot ha. Volgens de definitie van acceptatie door een NTM betekent dit dat $x \in L(T)$.

Als $x \notin L(G)$, dan bestaat er geen afleiding $S \xrightarrow{*} x$ in G voor x . Dan is het ook niet mogelijk dat in stap 2 precies x gegenereerd wordt, waarna T in stap 3 zou accepteren. Er is dan dus geen enkele berekening van T voor invoer x die leidt tot ha. Dat betekent dat $x \notin L(T)$.

Ofwel: $x \in L(G) \Leftrightarrow x \in L(T)$,

ofwel: $L(T) = L(G)$.

22.28

(b)

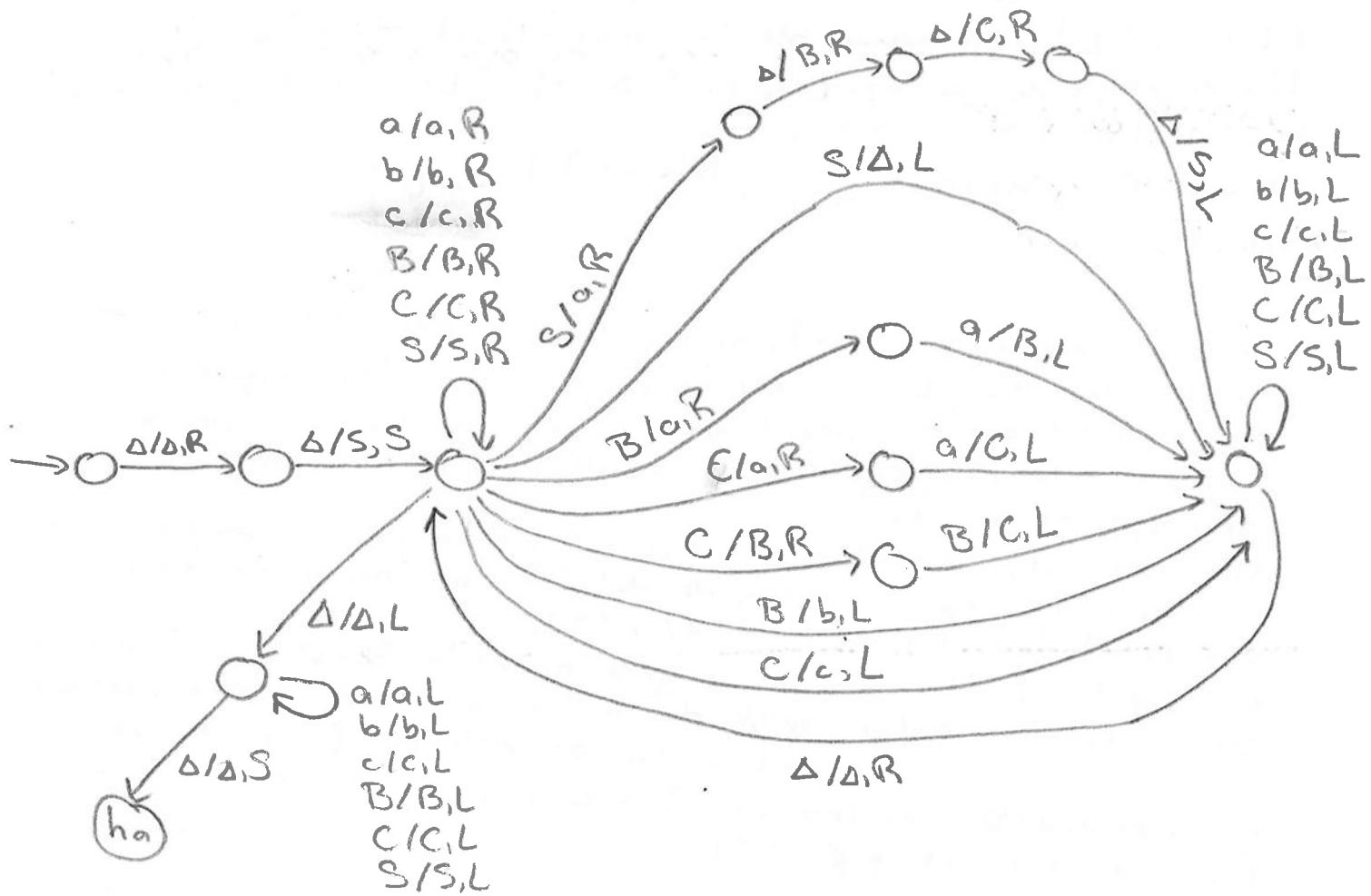
T_2 zet allereerst de startvariabele S op de tape, en daarmee de eerste string in elke afleiding in G .

Vervolgens loopt T_2 herhaaldelijk van links naar rechts naar een willekeurige positie in de tot nu toe gegenereerde string.

Daar aangekomen probeert T_2 een willekeurige productie uit G toe te passen, waarna T_2 weer teruggaat naar links.

Als T_2 bij het van links naar rechts lopen 'de string uitloopt' (bijvoorbeeld als er geen productie meer toe te passen is), stopt de simulatie, en zet T_2 zijn leeskop terug naar links.

22.36

22.4.5

5) a) Aan te tonen: $\text{AcceptsAtLeast-}\{x\} \leq \text{AcceptsAtLeast-}\{y,z\}$

instantie is $\text{TM } T_1 \quad \text{TM } T_2$.

Laat T_1 een willekeurige instantie van $\text{AcceptsAtLeast-}\{x\}$.

Dan moeten we een TM T_2 construeren, zódat

T_1 accepteert $x \Leftrightarrow T_2$ accepteert tenminste y en z .
tenminste

We construeren de volgende TM T_2 :

EraseInput $\rightarrow$ Write (x) $\rightarrow T_1$

In woorden: T_2 veegt zijn invoer van de tape, schrijft daar x de vaste string x voor terug, en roept dan T_1 aan.
Er geldt:

T_1 is ja-instantie van $\text{AcceptsAtLeast-}\{x\} \Leftrightarrow$

T_1 accepteert tenminste $x \Rightarrow$

T_2 (die zijn invoer wegveegt en vervolgens T_1 op x uitvoert)
accepteert elke invoer $\Rightarrow T_2$ accepteert ook y en $z \Leftrightarrow$

T_2 is ja-instantie van $\text{AcceptsAtLeast-}\{y,z\}$

T_1 is nee-instantie van $\text{AcceptsAtLeast-}\{\bar{x}\}$ $\Rightarrow$
 T_1 accepteert invoer x niet (de enige string in $\{\bar{x}\}$) $\Rightarrow$
 T_2 accepteert geen enkele invoer $\Rightarrow$
 T_2 accepteert ook y en z niet $\Rightarrow$
 T_2 is nee-instantie van $\text{AcceptsAtLeast-}\{y, z\}$.

Uiteraard is de constructie van T_2 uit T_1 (met een vaste string $\bar{x}$) algoritmisch uit te werken.

Daarmee is aan alle eisen van een reductie voldaan:

$$\text{AcceptsAtLeast-}\{\bar{x}\} \leq \text{AcceptsAtLeast-}\{y, z\}$$

23.01

(b) Voor een reductie van $\text{AcceptsAtLeast-}\{x, y\}$ naar $\text{AcceptsAtLeast-}\{\emptyset\}$ moeten we elke ja-instantie van $\text{AcceptsAtLeast-}\{x, y\}$ omzetten in een ja-instantie van $\text{AcceptsAtLeast-}\{\emptyset\}$, en elke nee-instantie in een nee-instantie. Probleem is echter dat er wel nee-instanties van $\text{AcceptsAtLeast-}\{x, y\}$ zijn (b.v. de TM: $\xrightarrow{\Delta \text{D.S.}} \text{hr}$)

maar geen nee-instanties van $\text{AcceptsAtLeast-}\{\emptyset\}$.

immers, elke TM T_2 (met invoeraalfabet Σ) accepteert elke string in $\emptyset$, en is dus een ja-instantie.

23.08.